

Nr 851

Av herr **Lundmark m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 94, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 27 maj 1960 (nr 253) om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker, m. m.

(Lika lydande med motion nr 727 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 94 föreslås att s. k. mellanöl skall få marknadsföras och att med anledning härav viss revision skall ske av ölförsäljningsförordningen av den 23 mars 1961 (SFS nr 159). Ändringsförslaget berör §§ 1, 4 och 14 men icke § 15, som anger reglerna för tillstånd till årsutskänkning. Då en påtaglig dualism råder i fråga om de regler som gäller för tillstånd för utminuterung å ena sidan och för årsutskänkning å den andra, får vi föreslå att andra stycket i 15 § i nämnda förordning utgår. Paragrafens nuvarande lydelse är som följer:

Över ansökan om tillstånd till årsutskänkning skola, då fråga ej är om utskänkning som avses i 14 § andra stycket, yttranden inhämtas från polismyndigheten och fullmäktige i den kommun, där utskänkningen är avsedd att bedrivas. Fullmäktige skola höra kommuns nykterhetsnämnd.

Till årsutskänkning, som avstyrkts av kommuns fullmäktige, må tillstånd ej meddelas. Utan hinder av vad nu sagts må tillstånd meddelas då det från allmän synpunkt finnes påkallat att årsutskänkning äger rum på hotell eller pensionat på en för turistväsendet betydelsefull ort.

Förslaget innebär sålunda att stycket som börjar med »Till årsutskänkning» och slutar med »betydelsefull ort» utgår. Förslagen ändring motiveras av att kommunens suveränitet i fråga om utskänkingsrätt kan hindra oförvitlig företagare i restaurangbranschen att driva sin rörelse. Visserligen kan länsstyrelsen trots kommunens avstyrkande lämna tillstånd, där est »det från allmän synpunkt finnes påkallat» om det gäller en »för turistväsendet betydelsefull ort». Det har dock i praktiken visat sig svårt att bedöma vad som kan betecknas som betydelsefull ort. Förhållandet kan illustreras med ett konkret fall. En källarmästare med gott renommé, som sedan ett tiotal år tillbaka driver hotell- och restaurangrörelse med s. k. fullständiga rättigheter, förvärvar lokaler i grannkommunen för att där iordningställa hotell och restaurang att drivas som annex till moderföretaget. Avsikten var främst att betjäna turisttrafiken. När anläggningen står färdig att

öppna kommer så beskedet att länsstyrelsen är förhindrad att lämna tillstånd för ölutskänkning.

Kommunen har nämligen av principiella skäl avstyrkt framställningen. På dessa grunder blir det inte möjligt att driva restaurangen och företagen riskerar en betydande förlust. Uteblivet tillstånd i fall som detta ter sig så mycket obilligare som i närmaste speceributik öl kan försäljas i praktiskt taget obegränsad mängd.

Denna ordning kan icke vara till gagn för nykterhetsarbetet men väl orsaka irritation och bli ett avgörande hinder för en önskvärd serviceverksamhet.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 94, besluta att andra stycket av 15 § i ölförsäljningsförordningen, SFS nr 159/1961, måtte utgå.

Stockholm den 9 april 1965

Gunnar Lundmark

Ingvar Svanberg

Bo Martinsson

Erik Hammarsten

Sven Ekström

Birger Nilsson

i Iggesund